

**תערוכה: דוד רזניק
רטרוספקטיבה**

הגלריה האוניברסיטאית לאמנות ע"ש גניה שרייבר גאה לפתוח תערוכה רטרוספקטיבית ליצירתו של אחד מגדולי האדריכלים הישראלים בתקופתנו, דוד רזניק, חתן פרס ישראל לארכיטקטורה בשנת 1995. דוד רזניק הינו מנציגיה הבולטים של תרבות המהגרים, שהתגבשה במחצית השנייה של המאה העשרים ברחבי העולם ככלל ובישראל בפרט. את השכלתו הארכיטקטונית רכש בברזיל, ולאחר מכן, בין השנים 1944-1947, עבד במשרדו של הארכיטקט אוסקר נימאייר. בשנת 1949 עלה לישראל עם אשתו, רחל, והתיישב בקיבוץ עין-השופט שבהרי אפרים. בשנת 1951 עקר לתל-אביב ועבד במשרדו של הארכיטקט זאב רכטר עד שנת 1954. בתקופה שלאחר מכן עבד בשותפות עם הארכיטקט היינץ ראו, עד שפתח משרד עצמאי בירושלים בשנת 1958.

חלק הארי של עבודתו מתמקד בתחומי העיר ירושלים ובערים אחרות ברחבי הארץ כגון באר-שבע, חצור הגלילית ובית-שמש. מחוץ לגבולות הארץ תכנן בשנת 1967 את הביתן הישראלי של אקספו בעיר מונטריאול שבקנדה ואת שגרירות ישראל בברזיליה שבברזיל. מעורבותו הברוכה של דוד רזניק באה לידי ביטוי במסגרת פרויקטים ארכיטקטוניים, שנבנו על-מנת לשרת מטרות חברתיות, תרבותיות ופוליטיות. הוא תכנן מבנים למטרות חינוך חילוני ודתי עבור האוניברסיטה העברית בירושלים, אוניברסיטת באר-שבע, המרכז ללימודי המזרח הקרוב (האוניברסיטה המורמונית) והקריה החסידית בחצור. כן תכנן מבנים עבור מוסדות תרבות בירושלים וביניהם מכון ואן ליר, בית אגרון, בית החייל, מוזיאון חצור, מוזיאון הקסטל, יד קנדי ויד לבנים (אתר הנצחה לחיילים שנפלו במערכה).

האדריכל דוד רזניק פועל תוך מגמה לשמר את צביונה הייחודי של הסביבה בכל הנוגע הן לנוף, הן למאפיינים התרבותיים-חברתיים והן למורשת, מבלי לזנוח את הישגי המודרניזם. מאפייניה ואיכויותיה הנדירים של עבודתו באים לידי ביטוי באופן המרשים ביותר בנימוקי השופטים למתן פרס ישראל לארכיטקטורה: "דוד רזניק יצר סגנון ייחודי באדריכלות, שבו משתלבים המבנים הנועזים בטכנולוגיות המתקדמות, אגב כיבוד מסורות מקומיות, ברגישות רבה ובאיכות אסתטית מרשימה. דרכו המקורית משכה למשרדו אדריכלים רבים, שהיו למעשה לממשיכי דרכו. עבודתו בטכניון בחיפה ובבצלאל בירושלים תרמה רבות לחינוך לאדריכלות. כל אלה מעמידים את רזניק בין ראשי האדריכלים המחדשים, המעצבים את תדמיתה של ישראל בכלל ושל ירושלים בפרט".

רזניק הוא פונקציונליסט בגישתו והומניסט באמונתו. בהיותו מודרניסט הוא מצדד בתכנון פונקציונלי, העושה שימוש בטכנולוגיה בת-הזמן; ובהיותו הומניסט הוא בוחר בקנה-מידה מאופק ואנושי, מכיר בצרכיו האינדיווידואליים של המשתמש, מקדיש תשומת לב רבה לסביבה, לעבר ולמסורת, ורואה בעצמו, בפרפראזה על דברי לואי קאהן, "אדריכל המשרת ציבור".

אוצרת התערוכה: צופיה דקל כספי. התערוכה מלווה בקטלוג רחב היקף.

התערוכה מתקיימת בשיתוף עם המוזיאון הלאומי למדע, טכנולוגיה וחלל, מרכז דניאל ומטילדה רקנאטי, חיפה. הקטלוג הופק בתמיכת מועצת הפיס לתרבות ולאמנות.

התערוכה תיפתח ביום שלישי, 22 בפברואר 2005, בשעה 20:00 ותינעל ביום חמישי, 21 באפריל 2005. הגלריה פתוחה לקהל בימים א'-ה', בין השעות 11:00 – 19:00. הכניסה חופשית; לתיאום סיורים מודרכים ניתן לפנות לטלפונים הרשומים מטה.